

Scénář k rozhlasové reportáži - STANISLAV TIŠER

Stanislav Tišer se narodil v roce 1957 v Plzni do rodiny romského muzikanta. Pocházel z velmi skromných poměrů. Už na základní škole se vždy zastával slabších. A všiml si toho i jeho oblíbený učitel.

Stando z tebe bude boxer.

K boxu se dostal díky rvačce. Na zábavě ho při ní viděl trenér Karel Beran.

Hele, jsem tě viděl, máš bomby, nechtěl by si boxovat? Já jsem říkal, já nevím, možná jo. Tak mi napsal adresu na lísteček, abych přišel.

Tak jsem dal dohromady 6 kluků romskejch a sedli jsme na autobus a jeli jsme tam.

Během měsíce postupně odpadávali a já jsem tam zůstal jedinej, mě to bavilo.

V patnácti letech šla jeho sportovní kariéra strmě nahoru. Už první zápas, ke kterému v Českých Budějovicích nastoupil už pár týdnů po začátku tréninku, vyhrál na body.

Psalí o mě noviny plzeňské, měl jsem tam fotku - stříh vyhrál jsem mistra Čech poprvé jako dorostenec.

Trenér ho začal posílat na další zápasy a on jednoznačně vítězil. O talentovaném boxerovi už věděli i šéfové boxerského klubu v Praze.

Přijeli se na mě podívat z Prahy, dal jsem jim fotku, udělali mi registračku a už jsem jezdil na závody. A mě to začalo bavit, tak jsem u toho zůstal.

Když mu bylo osmnáct let, nabídli mu, aby se do Prahy přestěhoval. Tam začal velmi intenzivně trénovat.

První zápas jsem měl s mistrem republiky, který měl nějakých 150 zápasů a já jsem měl nějakých 36. Prohrál jsem na body, ale udělal jsem mu takovýho monokla. Nedal jsem se. Tři kola jsem se s ním bil. Lidí za mnou chodili až do šatny a říkali : z tebe bude boxer, ty máš velký srdce.

Jeho úspěchy v turnajích přinesly své ovoce. Dostal nabídku jet za Československo na Olympijské Hry v roce 1984. Bohužel, z vedení Československého svazu tělovýchovy přišlo oznámení, že čeští a slovenští sportovci americkou olympiádu budou bojkotovat a olympijských her v Los Angeles se nezúčastní.

Když se na tu olympiádu nejelo, tak já jsem prostě řekl svému trenérovi, že už nechci být reprezentant. On to nahlásil na svaz a ti mi dali rok stopku. Nesměl jsem boxovat rok. On to potom vyřídil na svazu, že budu dál boxovat, ale jenom přátelské utkání.

Po 19 letech závodního boxování si v roce 1994 pronajal tělocvičnu a začal se věnovat trenérství. Trenéra dělá už 30 let. Zároveň pomáhá mladým lidem ze sociálně slabých rodin, kteří jsou ohroženi drogami a kriminalitou.

Těší mě můj krásný život, že se mám dobře.

Těší mě, že jsem zdravěj.

Je to možná i díky tomu, že celý život sportuji.

Já jsem vyrůstal s tím boxem. Mně to dávalo hodně. Já jsem makal a chtěl jsem být ten nejlepší, co se mi povedlo.